

skal komme med, bliver det måske ikke taget seriøst. Derfor tror jeg, at den linje, ministeren lægger sig på, er meget vigtigere og mere seriøs, end at vi vedtager et beslutningsforslag, som ikke vil få betydning i de kommende forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Hvis hr. Thor Gunnar Kofoed mener, at der er nogle af oplysningerne eller tallene i vores forslag, der er forkerte, synes jeg, det er lidt sent i debatten, det kommer frem. Det kunne hr. Kofoed have nævnt tidligere, for så kunne vi jo have set, om vi kunne have afklaret det. Oplysningerne er baseret på analyser fra bl.a. Fødevareøkonomisk Institut og OECD, så jeg tror ikke, der er så meget at komme efter, men stil spørgsmålene under udvalgsbehandlingen. Det kunne jo også være, at det er hr. Thor Gunnar Kofoeds læsning, der ikke er helt fuldkommen.

Kl. 18.25

Det egentlige spørgsmål var: Er det ikke vigtigere, at vi venter, end at vi kommer med et dansk udspil? Nu er det ved at gå op for hr. Kofoed, hvad det handler om. Det er nemlig ikke vigtigt at vente. Det vigtige er, at der kommer et udspil, der præger tingene, det vigtige er, at vi tager processen i EU så alvorligt, at Danmark prøver at præge diskussionen og kommer med et gennearbejdet, seriøst og veldokumenteret forslag i stedet for bare at vente.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil gerne takke formanden for den venlige rådgivning.

Det skal ikke være et langt indlæg, men det, der bringer mig herop, er sådan set ministerens tidligere bemærkninger, hvor hun garanterede, at jeg roligt kunne gå ud fra, at regeringen står bag vedtagelsen af den 5. november.

Mit spørgsmål er sådan set, som hr. Jørn Jespersen også var ind på med den vanlige service, der kendetegner hr. Jørn Jespersen: Hvilke konkrete tiltag agter regeringen at tage, for at det kan blive til noget? Jeg er egentlig ikke i tvivl om, at når ministerrådsmøderne går for sig – dem kan vi andre jo desværre ikke følge – sker der ting og sager. Der er diskussioner, og her ligger ministeren på den rigtige side. Men nogle gange er der jo brug for lidt mere. Nogle gange er der også brug for at lægge nogle konkrete forslag frem og bevise over for den undrende euro-

pæiske offentlighed, at her er altså et land, der har nogle standpunkter.

Statsministeren er jo ikke bleg for at indrykke annoncer i aviserne i andre situationer for ligesom at markere, at her er en dansk holdning. Man kan diskutere, om det er en fornuftig måde at gøre det på. Det synes jeg sådan set ikke, og jeg vil heller ikke forvente, at man gør det, men jeg vil forvente, at man har nogle konkrete udspil på området, og her er et:

Jeg skal sige ærligt, at jeg tror ikke, det vil have den store gang på Jorden, selv om Danmark skulle foreslå det, SF foreslår her, og som vi andre støtter. Men det signalerer, at der er nogle lande, der mener noget, og forslaget går ikke ud på, at den danske regering uanset hvad skal stemme for det. Der står, at man skal arbejde aktivt for forslag, der går i den og den retning, men det vil regeringen ikke stemme for. Men hvad vil regeringen så helt konkret arbejde for? Hvad vil man sige til den danske befolkning og de europæiske befolkninger, at man gerne vil? Det er dét, mit spørgsmål går på: Hvilke konkrete initiativer vil regeringen tage?

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Jeg ved ikke, om jeg må starte med en kort bemærkning til hr. Jørn Jespersen.

Jeg synes, jeg hørte hr. Jørn Jespersen sige, at regeringen gik ind for en forlængelse af støtteordningerne på landbrugsområdet til 2013. Jeg synes, det var det, jeg hørte, men det kan næppe passe, at hr. Jørn Jespersen ikke er orienteret om, hvordan regeringens holdning er i forbindelse med støtteordningerne. Jeg tror, hr. Jørn Jespersen må tænke på mælkeområdet eller et eller andet helt specifikt, siden det er året 2013, der bliver bragt på banen.

Hr. Martin Lidegaard er forhåbentlig ikke i tvivl om, at regeringen står klart bag de intentioner, der blev udtrykt i vedtagelsen af den 5. november. Derfor arbejder regeringen også aktivt for dem, og beslutningen om at fremrykke tidspunktet fra 2006 er målsætningen for regeringen, så de særlig uudviklede og underudviklede lande får mulighed for – som også hr. Keld Albrechtsen har været inde på – at få adgang til det europæiske marked på et tidligere tidspunkt end det, der var stipuleret i den oprindelige aftale fra 2001. Jeg tror, det er vigtigt at fastslå, at det er regeringens holdning, og at det også er det, vi arbejder for.